

บันทึก

เรื่อง เงื่อนไขในการออกใบอนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖
แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.๒๕๒๑

กรมทะเบียนการค้าได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๕๐๕/๒๗๔๒ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กรมทะเบียนการค้ามีปัญหาเกี่ยวกับเงื่อนไขการออกใบอนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖^๑ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.๒๕๒๑ โดยมีข้อเท็จจริงว่า เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๔ กระทรวงพาณิชย์ได้ออกใบอนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงฯ เพื่อค้าน้ำมันดีเซลและน้ำมันชนิดอื่น รวม ๔ ราย คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัดกรเพชรมิเตอร์เอ็กซ์พอร์ต ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยพาณิชย์บริการ บริษัทสยามสหบริการ จำกัด และบริษัทสยามแร่และน้ำมัน จำกัด ในการออกใบอนุญาต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้กำหนดเงื่อนไขการอนุญาตขายใบอนุญาต ดังนี้

๑. ต้องจัดสร้างถังเก็บน้ำมันสำรองมีปริมาตรความจุ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ของปริมาณที่ขอกำหนดค้าในแต่ละปี แต่ต้องไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ เมตริกตัน และถังเก็บน้ำมันเพื่อการค้าอีกส่วนหนึ่งในปริมาตรเท่ากัน คือ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ของปริมาณที่ขอกำหนดค้าในแต่ละปี แต่ต้องไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ เมตริกตัน เพื่อเก็บน้ำมันสำหรับใช้ในการประกอบการค้าปกติ ทั้งนี้ ต้องสร้างถังเก็บน้ำมันมีปริมาตรรวมกัน ๑๐,๐๐๐ เมตริกตัน ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันออกใบอนุญาต

๒. ต้องเก็บน้ำมันสำรองสะสมในจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของปริมาณที่ได้ทำการค้า โดยจะต้องมีปริมาณน้ำมันสำรองรวมกันไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ เมตริกตัน ภายในเวลา ๒๗๐ วัน นับแต่วันออกใบอนุญาต ทั้งนี้ สถานที่เก็บน้ำมันสำรองชั่วคราวจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ตามกฎหมายก่อน

๓. ต้องซื้อน้ำมันจากการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย เป็นอัตราส่วนกับการนำเข้าเองตามอัตราส่วนที่กระทรวงพาณิชย์จะกำหนดในแต่ละงวด

๔. ต้องทำการค้าน้ำมันตามที่ได้รับอนุญาตไม่ต่ำกว่าปีละ ๑๐๐,๐๐๐เมตริกตัน และจะต้องประกอบการค้าโดยสม่ำเสมอเป็นปกติวิสัย

๕. จะต้องจัดหาน้ำมันเข้ามาในราชอาณาจักรตามคำสั่งกระทรวงพาณิชย์

^๑มาตรา ๖ ผู้ใดจะเป็นผู้ค้าน้ำมันมีปริมาณการค้าแต่ละชนิดหรือรวมกันทุกชนิดปีละตั้งแต่หนึ่งแสนเมตริกตันขึ้นไปต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ในการนี้รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตด้วยก็ได้

อนึ่ง หากไม่สามารถดำเนินการตามวรรคแรกได้ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามคำมั่นที่ได้ให้ไว้กับกระทรวงพาณิชย์ ตามหนังสือคำมั่นที่แนบท้ายใบอนุญาต^๒

๖. การไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการอนุญาตในข้อ ๑, ๒, ๓ และ ๔ ข้อใดข้อหนึ่ง ให้ถือว่าใบอนุญาตนี้สิ้นผล

การพิจารณาออกใบอนุญาตการเป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงฯ กรมทะเบียนการค้าจะพิจารณาจากโครงการที่ผู้ประสงค์จะขออนุญาตเสนอว่ามีความเหมาะสมและเป็นไปได้หรือไม่เพียงใด แล้วจึงเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์พิจารณาอนุญาตต่อไป สำหรับโครงการที่จะรับไว้พิจารณานั้นจะต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้

เรื่องนี้ กรมทะเบียนการค้ามีปัญหว่า

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ทำการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงในรอบ ๑ ปี มีจำนวนไม่ถึง ๑๐๐,๐๐๐ เมตริกตัน จะมีผลทำให้ใบอนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ สิ้นผลหรือไม่

(๒) รัฐมนตรีฯ จะกำหนดเงื่อนไขตามมาตรา ๖ วรรคสองอย่างไร จึงจะชอบด้วยกฎหมาย การกำหนดว่าการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการออกใบอนุญาตข้อใดข้อหนึ่ง ให้ถือว่าใบอนุญาตการเป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ สิ้นผล จะกระทำได้หรือไม่

(๓) กรณีที่ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อ ๕ ท้ายใบอนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ กระทรวงพาณิชย์สามารถที่จะบังคับตามคำมั่นที่ผู้ค้าน้ำมันดังกล่าวให้ไว้ได้เพียงใดหรือไม่

(๔) รัฐมนตรีฯ จะมีอำนาจผ่อนผัน แก้ไขเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในภายหลังได้หรือไม่เพียงใด

ปัญหาดังกล่าวข้างต้น เจ้าหน้าที่ของกรมทะเบียนการค้าได้พิจารณาแล้วมีความเห็นแตกต่างกันเป็นสองฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายแรก เห็นว่า

(๑) สำหรับปัญหาประการแรก ใบอนุญาตไม่สิ้นผล เนื่องจากก่อนการอนุญาตให้เป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ จะต้องพิจารณาจากโครงการที่ผู้ค้าน้ำมันเสนอมาซึ่งโครงการที่จะดำเนินกิจการนั้น บางอย่างเป็นเรื่องในอนาคตซึ่งอาจจะเป็นไปได้หรือไม่ก็ได้ก็ได้นั้น การอนุญาตจึงไม่ผูกพันที่จะต้องให้ผู้ค้าน้ำมันปฏิบัติตามโครงการได้เสมอไป นอกจากนั้น กฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้ว่า หากทำการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงในรอบ ๑ ปี มีปริมาณไม่ถึงหนึ่งแสนเมตริกตันแล้ว จะทำให้ใบอนุญาตสิ้นผล

(๒) สำหรับปัญหาประการที่สอง รัฐมนตรีฯ มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเฉพาะที่มีลักษณะเป็นการบังคับให้ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ปฏิบัติ การกำหนดเงื่อนไขให้ใบอนุญาตสิ้นผลไม่ถือเป็นเงื่อนไขที่รัฐมนตรีฯ มีอำนาจกำหนดขึ้นได้ เพราะกฎหมายมีเจตนารมณ์เพียงแต่จะให้

^๒โปรดดูเอกสารแนบท้าย

กำหนดเงื่อนไขที่จะบังคับให้ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ปฏิบัติเท่านั้น ดังจะเห็นได้จากบทกำหนดโทษฐานผิดเงื่อนไขในมาตรา ๒๑^๓ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้ค้าน้ำมันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ออกตามมาตรา ๖ วรรคสอง ... ต้องระวางโทษ ...”

(๓) สำหรับปัญหาประการที่สาม กระทรวงพาณิชย์ไม่สามารถที่จะบังคับให้ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ชำระเบี้ยปรับตามค่าน้ำมันที่ให้ไว้ได้ เนื่องจากมาตรา ๒๑ ได้กำหนดโทษในกรณีที่มิปฏิบัติตามเงื่อนไขแล้ว ในการที่กำหนดเบี้ยปรับเพิ่มอีกนั้นเป็นการกำหนดโทษซ้อนโทษขึ้นมาอีกชั้นหนึ่ง จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๔) สำหรับปัญหาประการที่สี่ รัฐมนตรีฯ ไม่มีอำนาจผ่อนผัน แก้ไขเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่กำหนดไว้ เพราะอาจจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้ค้าน้ำมันหากปรากฏว่าการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเป็นผลร้ายต่อผู้ค้าน้ำมัน และกฎหมายก็ไม่ได้บัญญัติให้อำนาจไว้

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า

(๑) สำหรับปัญหาประการแรก ใบอนุญาตสิ้นผล เพราะผู้ที่ขออนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ทราบดีว่า จะต้องค้าน้ำมันให้ได้ไม่ต่ำกว่าปีละ ๑๐๐,๐๐๐ เมตริกตัน เมื่อเห็นว่าสามารถทำได้ จึงได้ขออนุญาตต่อรัฐมนตรีฯ เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ก็เกิดพันธผูกพันที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นตลอดไป ในเมื่อต่อมาไม่สามารถปฏิบัติได้ ใบอนุญาตนั้นก็ต้องสิ้นผลไปในตัว โดยไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายบัญญัติไว้

(๒) สำหรับปัญหาประการที่สอง รัฐมนตรีฯ มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขอย่างใดในใบอนุญาตก็ได้ ไม่จำกัดเฉพาะแต่เงื่อนไขที่จะให้ปฏิบัติเท่านั้น เพราะมาตรา ๖ ไม่ได้จำกัดขอบเขตของการกำหนดเงื่อนไขไว้แต่อย่างใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๖ วรรคสอง กฎหมายใช้ถ้อยคำว่า “เงื่อนไขในการออกใบอนุญาต” ดังนั้น เมื่อผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อหนึ่งข้อใด ก็ถือว่าใบอนุญาตสิ้นผล เพราะการที่กำหนดให้ใบอนุญาตสิ้นผลในกรณีที่มิปฏิบัติตามนั้นถือได้ว่าเป็นการกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่ง

(๓) สำหรับปัญหาประการที่สาม กระทรวงพาณิชย์มีอำนาจที่จะบังคับให้ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ชำระเบี้ยปรับตามค่าน้ำมันได้ เพราะการกำหนดไว้เช่นนั้นถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของเงื่อนไข

(๔) สำหรับปัญหาประการที่สี่ ในเมื่อรัฐมนตรีฯ มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขได้ ก็สามารถที่จะผ่อนผัน แก้ไขเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในภายหลังได้ เพราะการกำหนดเงื่อนไขนั้นเป็นเรื่องอำนาจของรัฐมนตรีฯ ที่จะใช้ดุลพินิจกำหนดเงื่อนไขให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ หากรัฐมนตรีฯ ไม่มีอำนาจเช่นนั้น การกำหนดเงื่อนไขก็คงจะไม่เกิดประโยชน์แต่ประการใดเนื่องจากเหตุการณ์ต่างๆ ย่อมมีการเปลี่ยนแปลง

กรมการค้าภายในจึงขอหารือปัญหาทั้ง ๔ ประการดังกล่าวข้างต้นต่อสำนักงาน

^๓มาตรา ๒๑ ผู้ค้าน้ำมันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ออกตามมาตรา ๖ วรรคสอง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือเงื่อนไขตามมาตรา ๑๑ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

คณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว และได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ และกรมทะเบียนการค้า) แล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. สำหรับปัญหาประการแรก การที่ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖^๕ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ทำการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงในรอบ ๑ ปีมีจำนวนไม่ถึง ๑๐๐,๐๐๐ เมตริกตัน ย่อมถือได้ว่าผู้ค้าน้ำมันดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อ ๔ ท้ายใบอนุญาตที่กำหนดว่า “ต้องทำการค้าน้ำมันตามที่ได้รับอนุญาตไม่ต่ำกว่าปีละ ๑๐๐,๐๐๐ เมตริกตัน และจะต้องประกอบการค้าโดยสม่ำเสมอเป็นปกติวิสัย” การไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อ ๔ นั้น เงื่อนไขข้อ ๖ กำหนดไว้ว่า “ให้ถือว่าใบอนุญาตนี้สิ้นผล” เงื่อนไขข้อ ๖ เป็นเงื่อนไขที่รัฐมนตรีฯ มีอำนาจกำหนดได้ตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ดังเหตุผลที่ได้วินิจฉัยไว้ในปัญหาประการที่สอง ฉะนั้น ใบอนุญาตนี้จึงสิ้นผลตามเงื่อนไขข้อ ๖

๒. สำหรับปัญหาประการที่สอง มาตรา ๖ วรรคสอง^๕ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ให้อำนาจรัฐมนตรีฯ กำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมันมีปริมาณการค้าแต่ละชนิดหรือรวมกันทุกชนิดปีละตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ เมตริกตันขึ้นไปได้ โดยมีได้จำกัดว่า จะต้องเป็นเงื่อนไขชนิดใด ฉะนั้น รัฐมนตรีฯจึงมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขได้ทุกชนิดรวมทั้งกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการสิ้นผลของใบอนุญาตด้วยการกำหนดว่าการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตข้อใดข้อหนึ่งให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นผล นั้น ถือได้ว่าเป็นการกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งซึ่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงฯ มิได้บัญญัติไว้ พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงฯ บัญญัติถึงการเพิกถอนใบอนุญาตไว้เพียงกรณีเดียว คือ กรณีตามมาตรา ๑๙^๖ ซึ่งเป็นกรณีที่ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดโดยไม่สำรองน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ตามชนิดและอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๙^๗ เป็นระยะเวลาต่อเนื่องกันเกินสามสิบวัน ฯลฯ แต่สำหรับการไม่

^๕โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^๗มาตรา ๑๙ เมื่อปรากฏแก่รัฐมนตรีว่า ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ผู้ใดไม่สำรองน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ตามชนิดและอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๙ เป็นระยะเวลาต่อเนื่องกันเกินสามสิบวัน หรือเป็นระยะเวลาไม่ต่อเนื่องกัน แต่รวมกันแล้วเกินหกสิบวันในปีหนึ่ง ทั้งนี้ โดยไม่มีเหตุอันสมควรแก้ตัวได้โดยชอบด้วยกฎหมาย รัฐมนตรีจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นผู้ค้าน้ำมันที่ออกให้แก่ผู้นั้นเสียก็ได้

การสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุให้ผู้ค้าน้ำมันพ้นจากการที่จะต้องรับโทษตามมาตรา ๒๕

^๘มาตรา ๙ ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ต้องสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ทุกชนิดในสถานที่เก็บตามวรรคสี่ไม่ต่ำกว่าอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดซึ่งต้องไม่เกินร้อยละสามสิบของปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงแต่ละชนิดที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ที่ซื้อ ที่กลั่น ที่ผลิต หรือที่ได้มาในปีหนึ่ง

ปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงแต่ละชนิดที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ที่ซื้อ ที่กลั่น ที่ผลิต หรือที่ได้มาในปีหนึ่งจะมีจำนวนเท่าใด ให้ผู้ค้าน้ำมันกำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี หรือตามที่รัฐมนตรี

ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีฯ กำหนดตามมาตรา ๖ วรรคสอง นั้นกฎหมายมิได้กำหนดถึงเรื่องการสิ้นสุดของใบอนุญาตไว้โดยชัดแจ้ง ฉะนั้น รัฐมนตรีฯ จึงมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขดังกล่าวได้ เงื่อนไขดังกล่าวไม่ขัดต่อมาตรา ๒๑^๔ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ที่บัญญัติว่า “ผู้ค้าน้ำมันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ออกตามมาตรา ๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” เพราะเงื่อนไขเกี่ยวกับการสิ้นสุดของใบอนุญาตเป็นมาตรการทางบริหารเพื่อควบคุมการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง แตกต่างจากมาตรการลงโทษทางอาญาทั่วไป ฉะนั้น การกำหนดว่าการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตข้อใดข้อหนึ่งให้ถือว่าใบอนุญาตการเป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ สิ้นผลนั้น ย่อมกระทำได้ตามมาตรา ๖ วรรคสอง

๓. สำหรับปัญหาประการที่สาม การที่ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ไม่จัดหาน้ำมันเข้ามาในราชอาณาจักรตามคำสั่งของกระทรวงพาณิชย์ตามเงื่อนไขข้อ ๕ ท้ายใบอนุญาต กระทรวงพาณิชย์ไม่อาจบังคับตามหนังสือคำมั่นที่แนบท้ายใบอนุญาต^๕ ซึ่งเป็นการนอกเหนือไปจากการกำหนดให้ใบอนุญาตมีผลหรือสิ้นสุดอันเป็นลักษณะของเงื่อนไข แต่เป็นการเรียกร้องเบี้ยปรับอันเป็นคำมั่นซึ่งเป็นการทำสัญญาทางแพ่ง โดยผู้ค้าน้ำมันดังกล่าวให้สัญญาไว้ต่อกระทรวงพาณิชย์ว่า ถ้าไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของกระทรวงพาณิชย์ ยินยอมให้กระทรวงพาณิชย์ปรับเป็นรายวันในอัตราร้อยละ ๒ ของมูลค่าน้ำมันที่ต้องสำรองไว้ตามกฎหมาย และให้กระทรวงพาณิชย์มีอำนาจในการที่จะนำน้ำมันสำรองเท่ากับค่าปรับออกจำหน่ายเพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิงได้ มิใช่เป็นการกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตแต่อย่างใด จึงมิได้อยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีฯ ที่จะให้ผู้ค้าน้ำมันดังกล่าวทำคำมั่นไว้ต่อกระทรวงพาณิชย์เช่นนั้นได้

๔. สำหรับปัญหาประการที่สี่ ในกรณีที่ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตแล้ว รัฐมนตรีฯ ผ่อนผันให้ไม่ได้ เพราะผลของการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว ย่อมเป็นไปตามที่เงื่อนไขหรือกฎหมายกำหนดไว้ คือ ใบอนุญาตสิ้นสุด และหรือต้องระวางโทษตามกฎหมาย แล้วแต่กรณี ส่วนการแก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตที่ยังไม่สิ้นสุดในภายหลังนั้น แม้ว่ากฎหมายจะมีได้บัญญัติให้อำนาจรัฐมนตรีฯ ไว้โดยชัดแจ้ง ก็สามารถทำได้ เพราะอำนาจในการ “กำหนดเงื่อนไข” ย่อมหมายถึงอำนาจในการแก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขด้วย และมาตรา ๖ วรรคสอง บัญญัติให้รัฐมนตรีฯ กำหนดเงื่อนไขได้ โดยไม่ต้องกำหนดในกฎกระทรวงหรือประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นการทั่วไป เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป แต่การแก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าวไม่มีผลย้อนหลังแต่ประการใด

เห็นสมควร ปริมาณที่กำหนดนี้อาจเปลี่ยนแปลงได้เมื่อผู้ค้าน้ำมันร้องขอและรัฐมนตรีเห็นชอบด้วย

การกำหนดชนิดและอัตราของน้ำมันเชื้อเพลิงที่ต้องสำรองให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

น้ำมันเชื้อเพลิงที่ต้องสำรองตามวรรคหนึ่ง จะเก็บไว้ ณ สถานที่ใด เป็นจำนวนเท่าใด ให้

ผู้ค้าน้ำมันขอความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

๔.โปรดดูเชิงอรรถที่ (๓)

๕.โปรดดูเอกสารแนบท้าย

(ลงชื่อ) อมร จันทรสุมบูรณ์
(นายอมร จันทรสุมบูรณ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สิงหาคม ๒๕๖๘

(สำเนา)

คำมั่น ในการจัดหาน้ำมันเข้ามาในราชอาณาจักร

คำมั่นฉบับนี้ทำขึ้นที่ กระทรวงพาณิชย์

วันที่ ๒๒ เดือน มกราคม พ.ศ.๒๕๖๘

โดยหนังสือฉบับนี้ ข้าพเจ้านายคุณ จิวเจริญ ในฐานะผู้มีอำนาจกระทำการแทน ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยพานิชบริการ ทะเบียนเลขที่ ชบ.๓๙๐ ตั้งอยู่เลขที่ ๘/๒ ถนนสุขุมวิท หมู่ที่ ๑ ตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.๒๕๖๑ ขอให้คำมั่นต่อกระทรวงพาณิชย์ว่า

ข้าพเจ้าจะดำเนินธุรกิจการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงตามที่ได้รับอนุญาต(น้ำมันดีเซล หมุนเร็ว)ตามปกติวิสัย ในปริมาณปีละอย่างน้อย ๑๐๐,๐๐๐ เมตริกตัน โดยการจัดซื้อจาก ต่างประเทศและภายในประเทศ ในกรณีที่ข้าพเจ้าทำการค้าน้ำมันดีเซลหมุนเร็วในเดือนหนึ่งต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของปริมาณ ๑๐๐,๐๐๐ เมตริกตัน และกระทรวงพาณิชย์สั่งการให้ข้าพเจ้าจัดหา น้ำมันมาจำหน่ายแก่ประชาชนในปริมาณที่ข้าพเจ้าต้องค้าตามปกติวิสัย หากข้าพเจ้าไม่สามารถ ดำเนินการตามคำสั่งของกระทรวงพาณิชย์ในการจัดหาน้ำมันมาจำหน่ายดังกล่าวภายในระยะเวลา ที่กระทรวงพาณิชย์กำหนดแต่ไม่น้อยกว่า ๓๐ วันนับแต่วันรับคำสั่ง ข้าพเจ้ายินยอมให้กระทรวง พาณิชย์ปรับเป็นรายวันในอัตราร้อยละ ๒ ของมูลค่าน้ำมันที่ต้องสำรองไว้ตามกฎหมาย และให้ กระทรวงพาณิชย์มีอำนาจในการที่จะนำน้ำมันสำรองเท่ากับค่าปรับออกจำหน่าย เพื่อแก้ปัญหา การขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิงได้โดยไม่มีข้อแม้ใด ๆ ทั้งสิ้น และคำมั่นนี้ไม่เป็นเหตุให้ข้าพเจ้าต้อง พ้นความรับผิดชอบ และพ้นซึ่งความผิดตามกฎหมายว่าด้วยน้ำมันเชื้อเพลิง

จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ) คุณ จิวเจริญ ผู้ให้คำมั่น

(นายคุณ จิวเจริญ)